

chierărei noastre; un Domn, o credință, un botez, un Dumnezeu și Tatăl tuturor, carele este preste toate, și prin toate, și intru noi toți; căci așa făcând adevăr intru dragoste vom cresce intru el prin toate, carele este capul — Christos — Efes. c. 4, v. 1—6, 15; érá preste toate acestea, să avem dragoste, care e legătura sevêrsirei, și pacea lui Ddeu va stăpâni intru inimile noastre, la care și chiețați suntem intr'un trup. Colos. c. 3, v. 14—15.

Și așa nădăjduiesc, că bine incuviințeniile vóstre drept veți cugeta și judeca despre momentul cel present ponderos, ca prin aceea să se întărescă increderea noastră inaintea inaltului tron al maiestății sale, prea înălțatului și mult stăpânitoriului nostru împérat și rege Ferdinand; și făcând astfel dreptate in frica lui Ddeu, și in nemărginita supunere cătră prea inaltul nostru monarch, precum și din convingerea noastră despre folosul dreptății, vă rog încă odată, ca să ridicăm inimile și cugetele noastre cătră atot-puternicul Dumnezeu, și cu ferbinți lacrimi să-l rugăm dicând: „Invrednicesce-ne Dómnne in ziua acésta fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat Dómnne Dumnezeul părinților nostri, și lăudat și prea mărit este numele tđu in veci amin. Fiă Dómnne mila ta spre noi, precum am nădăjduit și noi intru tine. Bine ești cuvântat Dómnne, învață-ne pre noi indreptările tale; bine ești cuvântat stăpâne înțelepțesce-ne pre noi cu indreptările tale; bine ești cuvântat sfinte, luminéză-ne pre noi cu indreptările tale. Dómnne mila ta e in veac, lucrurile mânilor tale nu le trece cu vederea, că ție se cuvine laudă, ție se cuvine cântarea, ție mărire se cuvine, tatălui, și fiului, și sfântului duch, acum și pururea și in vecii vecilor. Amin.“ ¹⁾

A treia cuvântare a aceluiași vicariu, in limba magiară, este in traducere română acésta:

„Prea măriți domni comisari! Cu cât dintr'un suflet și dintr'o inimă mai devotă și mai curată își ia o sêrbătore inceputul seu, cu cât o sêrbătore cuprinde in sine un obiect de mai mare insemnătate, cu cât o sêrbătore influința sa o esercézá in corporația mai mare: cu atâta e mai mare și mai de insemnat sêrbătoreea aceea, și cu atât mai binecuvântată și mai lesne ducătore la adevêratul scop, e și sevêrsirea aceleia. Din aceste principii pornind, eu numesc sântă sêrbătoreea noastră de astăzi, pentru că de fundament la acésta slujesce părintésca inimă și milă a prea înălțatului nostru

¹⁾ „Fóia pentru minte, inimă și literatură“ Nr. 48 din 1847.